

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: X-KRŽ-07/346
Datum: Objavljena 27.05.2011.
Otpremnjena 21.07.2011.

Vijeće u sastavu: sudija, Azra Miletić. kao predsjednica vijeća
sudija Tihomir Lukes, kao član vijeća
sudija Carol Peralta, kao član vijeća

TUŽILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINA

protiv

LJUBE TOMIĆA I KRSTE JOSIĆA

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Adnan Gulamović

Branilac optuženog Ljube Tomića:

Advokat Petko M. Pavlović

Branilac optuženog Krste Josića:

Advokat Nenad Rubež

IZREKA.....	3
OBRAZLOŽENJE.....	4
I. TOK POSTUPKA	4
A. PRETRES PRED VIJEĆEM APELACIONOG ODJELJENJA.....	5
II. OPŠTA PITANJA.....	6
A. PRETHODNO PITANJE: NADLEŽNOST SUDA BOSNE I HERCEGOVINE.....	6
B. TERET DOKAZIVANJA: OSNOVNA NAČELA	7
III. OCJENA IZVEDENIH DOKAZA - ČINJENIČNO STANJE	9
IV. ODLUKA O TROŠKOVIMA KRIVIČNOG POSTUPKA I IMOVINSKOPRAVNIM ZAHTJEVIMA.....	13
V. ANEKS - DOKAZI	14
A. MATERIJALNI DOKAZI TUŽILAŠTVA	14
B. MATERIJALNI DOKAZI ODBRANE	14

U IME BOSNE I HERCEGOVINE !

Sud Bosne i Hercegovine, Odjel I za ratne zločine, u vijeću Apelacionog odjeljenja sastavljenom od sudija Azre Miletić, kao predsjednice vijeća, te sudija Tihomira Lukeša i Carol Peralta-e, kao članova vijeća, uz učešće pravne savjetnice Melike Murtezić, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Ljube Tomića i Krste Josića, zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav (1) tačka c) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH) u vezi sa članom 29. i 180. stav (1) KZ BiH, odlučujući po optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj KT-RZ-174/07 od 16.04.2009. godine, nakon održanog javnog pretresa, u prisustvu tužioca Tužilaštva BiH, Adnana Gulamovića, optuženog Ljube Tomića i njegovog branioca, advokata Petka M. Pavlovića, te optuženog Krste Josića i njegovog branioca, advokata Nenada Rubeža, dana 24.05.2011. godine donio je, a dana 27.05. 2011. javno objavio:

PRESUDU

Optuženi:

1. **LJUBO TOMIĆ**, sin Pere i Nevenke rođene Sandić, rođen 29.06.1964. godine u mjestu..., općina..., gdje je i nastanjen..., ..., državljanin..., JMBG..., po zanimanju rukovalac građevinskih mašina, oženjen, otac dvoje djece, pismen, završio srednju školu, vojsku služio u Štipu 1984. godine, bio pripadnik Vojske RS od februara 1992. godine do opće demobilizacije, vodi se u VE Zvornik, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, zaposlen u Novom Sadu, Republika Srbija (Vojvodina put);
2. **KRSTO JOSIĆ** zv. „Krele“ sin Ivana i Cvijete rođene Ristanović, rođen 10.06.1965. godine u mjestu Malešić, općina Zvornik, nastanjen u..., općina..., ..., državljanin..., JMBG..., po zanimanju građevinski radnik, oženjen, otac jednog djeteta, pismen, završio srednju građevinsku školu, vojsku služio u Kičevu 1984./1985. godine, vodi se u VE Zvornik, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan;

na osnovu odredbe člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH)

OSLOBAĐAJU SE OD OPTUŽBE

da su:

Tokom rata u Bosni i Hercegovini, u vrijeme oružanog sukoba, kao pripadnici vojske Srpske republike BiH, postupili protivno odredbama međunarodnog humanitarnog prava, pri tome kršeći odredbe člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih lica za vrijeme rata od 12.08.1949. godine, tako što su:

dana 26.06.1992. godine u šumi zv. "Marhoši" u mjestu Kozluk, općina Zvornik, a koju su prethodno opkolili pripadnici vojnih formacija Teritorijalne odbrane Zvornik, odnosno pripadnici vojske Srpske republike BiH da bi pronašli preostale Bošnjake iz Kozluka, a među kojima se nalazio i izvjestan broj prethodno protjeranih stanovnika sela Kaludrani i koji su se tu sakrili plašeći se za svoju bezbjednost, vojnici Ljubo Tomić i Krsto Josić prepoznali svoje komšije Nuriju Nuhanovića, Izeta Nuhanovića, Šemsu Nuhanovića i Muradifa Ibrahimovića, te u namjeri da ih liše života pucali u njih iz vatrenog oružja i tom prilikom ubili Izeta Nuhanovića, Šemsu Nuhanovića i Muradifa Ibrahimovića, dok je Nurija Nuhanović uspio pobjeći,

čime bi počinili krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav (1) tačka c) KZ BiH u vezi sa članom 29. i članom 180. stav (1) KZ BiH.

II

Na osnovu člana 189. stav (1) ZKP BiH, optuženi se oslobađaju dužnosti naknade troškova krivičnog postupka i isti padaju na teret budžetskih sredstava Suda BiH.

III

Na osnovu člana 198. stav (3) ZKP BiH, oštećeni se sa imovinskopравnim zahtjevima upućuju na parnicu.

OBRAZLOŽENJE

I. TOK POSTUPKA

1. Optužnicom Tužilaštva BiH broj KT-RZ-174/07 od 16.04.2009. godine optuženima Ljubi Tomiću i Krsti Josiću je stavljeno na teret krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav (1) tačka c) KZ BiH.
2. Prvostepenom presudom broj X-KR-07/346 od 12.03.2010. godine, optuženi su oslobođeni od optužbe za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav (1) tačka c) KZ BiH u vezi sa članom 29. i članom 180. stav (1) KZ BiH. Primjenom odredbe člana 189. stav (1) ZKP BiH optuženi su oslobođeni obaveze plaćanja

troškova krivičnog postupka, te su oštećeni sa imovinskopравnim zahtjevima, u skladu sa odredbom člana 198. stav (3) ZKP BiH upućeni na parnicu.

3. Protiv prvostepene presude žalbu je blagovremeno izjavilo Tužilaštvo BiH zbog

- (i) postojanja bitnih povreda iz člana 297. ZKP BiH,
- (ii) te zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u skladu sa članom 299. ZKP BiH,

sa prijedlogom da se žalba uvaži i pobijana presuda ukine.

4. Nakon što je utvrdilo postojanje bitne povrede iz člana 297. stav (1) tačka k) ZKP BiH u prvostepenoj presudi, Apelaciono vijeće je rješenjem od 14.09.2010. godine, ukinulo prvostepenu presudu i odredilo održavanje pretresa.

A. PRETRES PRED VIJEĆEM APELACIONOG ODJELJENJA

5. U skladu sa članom 317. ZKP BiH održan je pretres pred vijećem Apelacionog odjeljenja, te su tokom dokaznog postupka ponovno izvedeni dokazi koji su izvedeni u prvostepenom postupku i to preslušavanjem audio-video snimaka iskaza svjedoka optužbe: Nizame Nuhanović, Borislava Rikanovića, Nurije Nuhanovića, Šerifa Islamovića, Agana Ibraahimovića, te vještaka dr. Vede Tuce.

6. Preslušani su i audio-video snimci iskaza svjedoka odbrane: Krste Josića, Dragana Tomića, Dragomira Tomića, Zorana Josića, Cvijana Tomića, Milana Blagojevića, Veselina Erdelića, Dragana Tomića, Ljubunke Stevanović, Mitre Božić, Radice Đokić, Jovice Stevanovića, te vještaka dr. Vidaka Simića.

7. Apelaciono vijeće je također izvršilo uvid i u sve materijalne dokaze koji su izvedeni tokom prvostepenog postupka.¹

---

¹ Lista materijalnih dokaza je sadržana u aneksu 1. ove presude i čini sastavni dio iste.

8. Nakon što je razmotrilo sve navedene dokaze, Apelaciono vijeće zaključuje, ocjenom rezultata izvedenih dokaza, da nije dokazano da su optuženi počinili krivično djelo koje im se optužnicom stavlja na teret iz razloga koji slijede.

II. OPŠTA PITANJA

A. PRETHODNO PITANJE: NADLEŽNOST SUDA BOSNE I HERCEGOVINE

9. Branioci optuženih su tokom ponovljenog postupka osporavali nadležnost Suda BiH. Odbrana smatra da, nakon što se Kantonalni sud u Tuzli oglasio nenadležnim, predmet je trebao biti dostavljen Okružnom sudu u Bijeljini, kao mjesno nadležnom sudu.

10. Nadležnost Suda BiH u krivičnim predmetima propisana je članom 7. Zakona o Sudu Bosne i Hercegovine (Zakon o Sudu), koji član između ostalog propisuje da je Sud BiH:

„nadležan za krivična djela utvrđena Krivičnim zakonom BiH i drugim zakonima Bosne i Hercegovine“.²

11. Nadalje, odredbom člana 449. ZKP BiH propisan je način rješavanja predmeta iz nadležnosti Suda BiH koji su primljeni u rad kod drugih sudova, odnosno tužilaštava do stupanja na snagu ZKP BiH.³ Predmeti koji su primljeni u rad nakon stupanja na snagu ZKP BiH i KZ BiH u isključivoj su nadležnosti Suda BiH.

12. U konkretnom slučaju optuženima se na teret stavlja izvršenje krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva, koje krivično djelo je propisano u članu 173. KZ BiH. Na osnovu člana 7. Zakona o Sudu nadležnost u ovom krivičnom predmetu ima Sud BiH.

---

² Vidi (Krivična nadležnost), član 7. Zakona o Sudu Bosne i Hercegovine, Službeni glasnik Bosne i Hercegovine br. 49/09 (prečišćeni tekst)

³ (Rješavanje predmeta primljenih u rad kod drugih sudova, odnosno tužilaštava), član 449. ZKP BiH: „(1) Predmete iz nadležnosti Suda primljene u rad kod drugih sudova do stupanja na snagu ovog zakona, dovršit će ti sudovi ukoliko je u tim predmetima optužnica potvrđena, odnosno stupila na pravnu snagu. (2) Predmete iz nadležnosti Suda primljene u rad kod drugih sudova, odnosno tužilaštava, i u kojima optužnica nije stupila na pravnu snagu, odnosno nije potvrđena, dovršit će mjesno nadležni sudovi, osim ako Sud po službenj dužnosti ili na obrazložen prjedlog stranaka ili braniteja, odluči da preuzme takav predmet a uzimajući u obzir težinu krivičnog djela, svjstva počinioca i ostale okolnosti važne za ocjenu složenosti predmeta.“

13. U prilog tome govori i činjenica da je naredba o sprovođenju istrage protiv osumnjičenih Ljube Tomića i Krste Josića donesena tek 28.5.2006. godine. Svjedok Nuhanović Nurija je dao izjavu 11.05.2006. godine u drugom predmetu koji nosi oznaku godine '96. Tek nakon ove izjave, naredbom je pokrenuta istraga protiv dvojice optuženih, Ljube Tomića i Krste Josića, koja je provedena te i sljedeće godine.

14. Iz navedenog jasno proizilazi da je postupak započeo nakon 01.03.2003. godine, odnosno nakon stupanja na snagu ZKP BiH. Iz tih razloga je ovaj predmet u isključivoj nadležnosti Suda BiH. Kantonalni sud u Tuzli je postupio u skladu sa zakonom kada je, nakon što se oglasio stvarno nenadležnim, dostavio predmet stvarno nadležnom sudu, odnosno Sudu BiH.⁴

15. Iz prethodno navedenih razloga, ovaj predmet se ne može podvesti pod odredbu člana 449. ZKP BiH, kao što to neosnovano odbrana prezentira. Argumenti odbrane kojima se osporava nadležnost Suda BiH nisu osnovani.

B. TERET DOKAZIVANJA: OSNOVNA NAČELA

16. Odredbom člana 3. stav (1) ZKP BiH određena je pretpostavka nevinosti, koja predviđa da se *svako smatra nevinim za krivično djelo dok se pravomoćnom presudom ne utvrdi njegova krivnja.*⁵

17. Procesna pretpostavka nevinosti je tzv. *privremena pretpostavka (praesumptio iuris tantum)* koja vrijedi dok se suprotno ne dokaže. Zbog usvajanja ove pretpostavke, optuženi je oslobođen tereta dokazivanja svoje nevinosti. Teret dokazivanja suprotnog od onog što predviđa pretpostavka nevinosti je na tužiocu. Pretpostavka nevinosti ne odnosi se samo na krivnju optuženog, već i na sve druge bitne elemente koji stoje u međusobnoj vezi u pojmu krivičnog djela (radnja izvršenja, protivpravnost ili kažnjivost).

18. Smatra se, a to potvrđuju i judikati Evropskog suda za ljudska prava (ESLJP)⁶, da presumcija nevinosti ima, između ostalog, sljedeće posljedice:

---

⁴ Dokaz T-10: Rješenje Kantonalnog suda u Tuzli, broj 003-0-Kps-07-000015 od 03.4.2007. godine;

⁵ Ova je odredba potpuno uskladen sa međunarodnim dokumentima (član 14. stav 2. MPGPP i člana 6. stav 2. EKLJP).

(i) optuženi nije dužan dokazivati svoju nevinost i teret dokazivanja leži na suprotnoj strani, dakle tužiocu; i

(ii) sud mora donijeti oslobađajuću presudu ne samo kad je uvjeren u nevinost optuženog, nego i u situaciji kad o tome postoji razumna sumnja.

19. Jedna od neposrednih posljedica presumpcije nevinosti je izričita zakonska odredba sadržana u članu 3. stav (2) ZKP BiH prema kojoj

„sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog.“

Riječ je o načelu *in dubio pro reo*, ili načelu koje je izraz pogodovanja optuženog.

20. Neku činjenicu sud može na temelju ocjene dokaza smatrati utvrđenom kada se uvjerio u njezino postojanje koje mora proizlaziti iz dokaza izvedenih na glavnom pretresu i kad u tom pogledu postupajuće vijeće nema više nikakvih dvojbi. Pri tome sve činjenice koje su *in peius* (na štetu) optuženog moraju se sa utvrditi sa apsolutnom sigurnošću. Drugim riječima, moraju se dokazati. Ukoliko se to ne postigne uzima se kao da one i ne postoje. Sve činjenice koje su *in favorem* (u korist) optužene osobe uzimaju se kao da postoje i onda i kad su utvrđene samo sa vjerovatnošću (znači, ne sa sigurnošću). Ako se i nakon savjesne ocjene dokaza „pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima“ sumnje ne daju otkloniti, prema normi iz navedenog člana u sumnji sud rješava na način povoljniji za optuženog.

21. Rezultat primjene pravila *in dubio pro reo* uvijek mora biti izricanje presude „u korist optuženog“, što u slučaju sumnje oko pravno relevantnih činjenica predviđenih materijalnim krivičnim pravom uključuje ne samo blažu kaznu kada je krivica utvrđena, nego i oslobađajuću presudu u slučajevima u kojima glavni pretres nije mogao razjasniti sumnju oko pitanja je li optuženi počinio krivično djelo iz optužbe.

22. U ovom smislu je i odredba člana 284. tačka c) ZKP BiH

---

⁶ Npr. *Saunders protiv Velike Britanije, 1996.*, Izvještaj 1996-IV, *Barbera, Messegue i Jabardo protiv Španije, 1988.*, Scrija A br. 146

„ako nije dokazano da je optuženi učinio krivično djelo za koje se optužuje“

što znači, ne samo u slučajevima u kojima uopšte nisu izvedeni dokazi za optužbu, nego i u takvim u kojima bi ih bilo, ali bi oni bili nedovoljni da sud iz njih, na osnovu ocjene na glavnom pretresu, izvuče zaključke o nedvojbenom postojanju činjenica iznesenih u optužbi.

III. OCJENA IZVEDENIH DOKAZA - ČINJENIČNO STANJE

23. Ovo Vijeće je u smislu člana 281. ZKP BiH, savjesno i sa dužnom pažnjom cijenilo sve izvedene dokaze, kako pojedinačno, tako i u međusobnoj povezanosti, te našlo da nema dovoljno dokaza iz kojih se može izvesti pouzdan zaključak, da su optuženi Ljubo Tomić i Krsto Josić lišili života Izeta Nuhanovića, Šemsu Nuhanovića i Muradifa Ibrahimovića, dakle da su preduzeli radnje izvršenja u osnovi krivičnog djela za koje se terete.

24. Apelaciono vijeće je cijenilo iskaz svjedoka Nurije Nuhanovića, jer ovaj svjedok jedini ima direktna saznanja o inkriminisanom događaju. Takav optužujući dokaz morao se pažljivo razmotriti. Kada se osuđujuća presuda zasniva na iskazu samo jednog svjedoka, taj iskaz mora biti takav da ne ostavlja ni najmanju sumnju u njegovu tačnost i istinitost, te u kredibilitet i integritet svjedoka. U tom smislu i žalbeno vijeće Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju (MKSJ) u predmetu Krnojelac napominje da

„sudsko vijeće koje postupa razložno također mora uzeti u obzir teškoće u vezi s dokazivanjem identiteta neke osobe u pojedinom predmetu i svako svjedočenje koje tome služi mora pažljivo ocijeniti prije nego što ga prihvati kao jedini temelj osuđujuće presude“.⁷

Prema navodima iz optužnice, a što proizilazi i iz iskaza Nurije Nuhanovića, svjedok se, zajedno sa Izetom Nuhanovićem, Šemsom Nuhanovićem i Muradifom Ibrahimovićem, neko vrijeme krio u šumi „Marhoši“, pa i dana 26.06.1992. godine, kada su isti najvjerovatnije i lišeni života, a on uspio pobjeći i tako izbjeći smrt. Međutim, iskaz ovog

svjedoka sadrži niz praznina, kontradiktornosti i proizvoljnih zaključaka, pri čemu ni drugi izvedeni dokazi ne potkrijepljuju ovaj iskaz. Stoga se na osnovu istog ne mogu sa sigurnošću utvrditi odlučne činjenice.

25. Prije svega, iz iskaza svjedoka Nurije Nuhanovića proizilazi da on lično nije vidio da su optuženi lišili života navedena lica, među kojima je bio i njegov sin, Izet Nuhanović. Svjedok je tek nakon što su tijela pronađena 2003. godine zaključio da su ova lica i lišena života dana 26.6.1992., odnosno na dan njegovog bijega. To svjedok eksplicitno navodi u svom iskazu iz istrage koji je dao 11.05.2006. g. u Kantonalnom tužilaštvu u Tuzli, gdje navodi:

“Ja sam otišao u šumu i vidio da su skeleti pronađeni upravo na mjestu gdje sam ja ostavio svog sina i onu dvojicu. Iz toga jasno zaključujem da su Tomić Ljubo i Josić Krsto ubili ovu trojicu.”⁸

26. Dakle, ovaj svjedok, kako i sam izjavljuje, nije očevidac lišenja života Izeta Nuhanovića, Šemse Nuhanovića i Muradifa Ibrahimovića. Svoj zaključak da su optuženi krivi za ova ubistva svjedok izvodi prema mjestu gdje su posmrtni ostaci žrtava nađeni. Iako je na pretresu svjedok tvrdio da je siguran da su ih optuženi ubili, u svojoj izjavi izričito navodi da u momentu kada se sve dešavalo nije bio siguran da su ih optuženi Ljubo Tomić i Krsto Josić, za koje pretpostavlja da su ih zarobili kada je on pobjegao, ubili, već da se nadao da će ih ostaviti žive.⁹ Tvrdi da mu je po pronalasku tijela na lokaciji gdje ih je posljednji put vidio sve bilo jasno.

27. Nadalje, iz iskaza svjedoka Šerifa Islamovića¹⁰ i Agana Ibrahimovića, proizilazi da Nurija Nuhanović, neposredno nakon inkriminisanog događaja, nije identifikovao počinioca imenom i prezimenom, već je rekao da su

„ona trojica najvjerojatnije pobijena“

i da

---

⁷ Tužilac protiv Kupreškića i dr., Presuda Žalbenog vijeća od 23.10.2001. godine, paragraf 34

⁸ Dokaz T-3-a, Zapisnik o saslušanju svjedoka Nurije Nuhanovića, broj: KT-RZ-586/96 od 11.05.2006. godine, str. 4

⁹ Svjedok Nuhanović: „Nisam bio siguran računao sam da će ih ostaviti žive.“, transkript sa glavnog pretresa od 28.09.2009. godine, str. 69

su to učinili „*Tomićani*“.¹¹

Bilo bi za očekivati da se ova važna informacija podijeli s drugima s obzirom na činjenicu da je rat i da se radi o pitanju od ličnog interesa za svjedoka, jer je jedna od žrtava njegov sin.

28. Nadalje, svjedokinja Nizama Nuhanović izjavila je da joj je svjedok Nuriya Nuhanović u telefonskom razgovoru koji se desio 6 mjeseci nakon ubistva, kada je svjedok bio u Njemačkoj, rekao ko su počinioci ubistva. Međutim, njen iskaz izričito negira sam svjedok Nuriya Nuhanović, objašnjavajući da nije imao kontakta s njom, i da nije znao ni gdje se ona nalazi u izbjeglištvu u to vrijeme:

*„nisam ja sa njom razgovarao nikada ništa o tome, samo sam rekao mojoj supruzi da su ubijeni i ona je njoj prenijela“.*¹²

Šta više, iz iskaza svjedoka Nuhanović Nurije proizilazi da isti nije u tom vremenskom periodu bio u Njemačkoj, već da je do februara 1992. bio zarobljen, nakon čega je otišao u Hrvatsku, pa tek onda u Njemačku u junu 1993. godine. Slijedom navedenog, prema ocjeni Apelacionog vijeća iskaz svjedokinje Nizame Nuhanović i iskaz svjedoka Nurije Nuhanovića nisu međusobno kompatibilni.

29. Prema tome, u odnosu na dio iskaza svjedoka Nurije Nuhanovića, koji se odnosi na identifikaciju počinioca krivičnog djela, Apelaciono vijeće nalazi da nisu izvedeni dokazi koji bi potvrdili navode ovog svjedoka da su *Tomićani*, koje on spominje Islamoviću i Ibrahimoviću neposredno nakon događaja, upravo Ljubo Tomić i Krsto Josić. U prilog ovakvom zaključku Apelacionog vijeća doprinosi i činjenica da svjedok, iako je navodno znao identitet počinitelja, iste nikad nije prijavio nadležnim institucijama, te ih u svojoj izjavi spominje tek 2006. godine, i to nakon što su ekshumirana tijela nastradalih u 2003. godini.

---

¹⁰ Dokaz T-4, Zapisnik o saslušanju svjedoka Šerifa Islamovića, broj KIRZ-11/06 od 05.3.2007. godine: „*Ja se ne sjećam je li te večeri Nur-ja spominjao imena ljudi koji su pucali na njegovu grupu*“.

¹¹ Dokaz T-30, Zapisnik o saslušanju svjedoka Agana Ibrahimovića, broj KIRZ-11/06 od 21.12.2007. godine: „*Rekao nam je da su oni najvjerojatnije pobijeni i da su ih pobili Tomićani*“.

¹² Svjedok Nuhanović, transkript sa glavnog pretresa od 28.09.2009. godine, str. 82

30. Obrazloženje da to nije učinio iz straha da bi ga mogli ukloniti kao mogućeg svjedoka ubistva nije prihvatljivo, jer ako je to tačno, optuženi su to svakako mogli učiniti i ne čekati da ih on prijavi, obzirom da je vrlo izvjesno da je moglo doći do obostranog prepoznavanja već u vrijeme počinjenja djela, a postoji niz sigurnih načina prijavljivanja izvršilaca krivičnog djela kod nadležnih organa.

31. Nadalje, neksus ili uzročna veza između radnje konkretnih lica i posljedice mora biti dokazana sa sigurnošću, što u ovom predmetu nije slučaj. Apelaciono vijeće nije moglo sa sigurnošću utvrditi da li su lica čiji dolazak do lokaliteta šume „Marhoši“ svjedok Nuriya Nuhanović opisuje, a koji su i zapucali prema svjedoku kada je pobjegao u šumu, lica koja su i lišila života Izeta Nuhanovića, Šemsu Nuhanovića i Muradifa Ibrahimovića. Samo ubistvo niko nije vidio. Sumnja je dodatno uvećana činjenicom da iz iskaza ovog svjedoka, a i svjedoka Šerifa Islamovića, proizilazi da su se na tom konkretnom području nalazili i prolazili i drugi vojnici u to vrijeme, što doprinosi nejasnoći tih dokaza.¹³

32. Apelaciono vijeće nalazi da činjenice koje se odnose na identifikaciju optuženih kao počinitelja ovog krivičnog djela nisu sa sigurnošću utvrđene, već iz izvedenih dokaza proizilazi mogućnost, odnosno određen stepen vjerovatnoće da su se ova ubistva desila na način opisan u optužnici, a što nije dostatno u smislu odredbe člana 3. ZKP BiH.

33. Teret dokazivanja bitnih obilježja krivičnog djela, elemenata krivnje optuženih, te identifikacije počinitelja, isključivo je na strani optužbe. Dokazi koje je tužilaštvo ponudilo u cilju dokazivanja učesnika optuženih u inkriminisanom događaju, nisu bili takve vrijednosti da su isključili svaku razumnu sumnju i ovo Vijeće uvjeralo da oglašeni Ljubu Tomića i Krstu Josića krivim za krivična djela za koja ih optužnica tereti. Stoga ih je Apelaciono vijeće oslobodilo od optužbe.

34. Ovo vijeće neće se upuštati u ocjene dokaza vezanih za datum smrti oštećenih ili alibi optuženog Krste Josića jer se te činjenice sada ukazuju irelevantnim.

---

¹³Svjedok Nuriya Nuhanović, Ibid, str. 42; Svjedok Šerif Islamović, transkript sa glavnog pretresa od 12.10.2009. godine, str. 27

IV. ODLUKA O TROŠKOVIMA KRIVIČNOG POSTUPKA I IMOVINSKOPRAVNIM ZAHTJEVIMA

35. Odredbom člana 189. stav (1) ZKP BiH propisano je da kad se donese presuda kojom se optuženi oslobađa od optužbe troškovi krivičnog postupka iz člana 185. stav (2) tačke a) do f) ZKP BiH, kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada branilaca padaju na teret budžetskih sredstava.

36. Nadalje, odredbom člana 198. stav (3) ZKP BiH propisano je da kad sud donese presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe, uputit će oštećenog da imovinskopravni zahtjev može ostvariti u parnici.

37. Imajući u vidu navedene zakonske odredbe, te obzirom da je Apelaciono vijeće donijelo presudu kojom se optuženi oslobađaju od optužbe, troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava Suda BiH. Oštećeni se upućuju da imovinskopravne zahtjeve mogu ostvariti u parničnom postupku.

Zapisničar:

Melika Murtezić

PREDSJEDNICA VIJEĆA

SUTKINJA

Azra Miletić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

V. ANEKS - DOKAZI

A. MATERIJALNI DOKAZI TUŽILAŠTVA

1. T-1 Zapisnik o saslušanju svjedoka Nuhanović Nizame, od 20.02.2007. godine;
2. T-2 Zapisnik o saslušanju svjedoka Rikanović Borislava, od 26.12.2006. godine;
3. T-3a Zapisnik o saslušanju svjedoka Nuhanović Nurije, od 11.05.2006. godine;
4. T-3b Zapisnik o saslušanju svjedoka Nuhanović Nurije, od 26.12.2006. godine;
5. T-4 Zapisnik o saslušanju svjedoka Islamović Šerifa, od 05.03.2007. godine;
6. T-5 Nalaz i mišljenje vještaka Tuco Vede, od 02.10.2009. godine
7. T-6 Odluka o proglašenju neposredne ratne opasnosti, od 08.04.1992. godine;
8. T-7 Odluka o proglašenju ratnog stanja Predsjedništva RBiH, od 20.06.1992. godine;
9. T-8 Obavijest Kantonalnog tužilaštva Tuzla od 22.09.2006. godine;
10. T-9 Akt Kantonalnog tužilaštva Tuzla od 13.02.2007. godine;
11. T-10 Rješenje Kantonalnog suda Tuzla broj 003-kps-07-000015, od 03.04.2007. godine;
12. T-11 Akt Suda BiH broj X-KRN-07/346, od 23.05.2007. godine;
13. T-12 Naredba Kantonalnog suda Tuzla od 03.04.2003. godine;
14. T-13 Zapisnik o ekshumaciji Kantonalnog suda Tuzla, uz dopis Kantonalnog suda Tuzla, od 28.12.2006. godine;
15. T-14 Fotodokumentacijalica mjesta od 20.10.2003. godine;
16. T-15 Izvještaj o sudsko- medicinskoj ekspertizi, od 14.01.2004. godine;
17. T-16 Zapisnik o utvrdjivanju identiteta, odnosi se na osobu Nuhanović Izet, sin Nurije, od 07.05.2004. godine;
18. T-17 DNK izvještaj od 26.04.2004. godine;
19. T-18 Potvrda o smrti, na ime Nuhanović Izet, od 31.03.2009. godine;
20. T-19 Izvještaj o sudsko- medicinskoj ekspertizi, od 19.01.2004. godine;
21. T-20 Zapisnik o utvrdjivanju identiteta, odnosi se na osobu Nuhanović Šemso, sin Fehima, od 07.05.2004. godine;
22. T-21 DNK izvještaj od 26.04.2004. godine;
23. T-22 Potvrda o smrti, na ime Nuhanović Šemso, od 31.03.2009. godine;
24. T-23 Izvještaj o sudsko- medicinskoj ekspertizi, od 19.01.2004. godine;
25. T-24 Zapisnik od utvrdjivanju identiteta, odnosi se na osobu Ibrahimović Muradif, sin Muje, od 22.07.2004. godine;
26. T-25 DNK izvještaj od 05.05.2004. godine;
27. T-26 Potvrda o smrti, na ime Ibrahimović Muradif, od 31.03.2009. godine;
28. T-27 Podaci iz kaznene evidencije za Tomić Ljubu, od 20.12.2006. godine;
29. T-28 Izvod iz CIPS baze podataka na ime Tomić Pere Ljubo;
30. T-29 Izvod iz CIPS baze podataka na ime Josić Ivana Krsto;
31. T-30 Zapisnik o saslušanju svjedoka Ibrahimović Agana, od 21.02.2007. godine;

B. MATERIJALNI DOKAZI ODBRANE

1. O-1 Nalaz vještaka dr Simić Vidaka od 24.09.2009. godine;
2. O-2 Set fotografija koje je sačinio vještak dr Simić Vidak, označenih od a-f;
3. O-3 Akt Federalnog ministarstva za pitanje boraca broj 07-03-1683-1/09 od 06.10.2009. godine;
4. O-4 Izvod iz matične knjige umrlih na ime Nuhanović Šemso, Ibrahimović Muradif, Nuhanović Izet, svi od dana 22.10.2009. godine;
5. O-5 Prijedlog za proglašenje lica umrlim- na ime Nuhanović Izet, od 07.12.1998. godine;
6. O-6 Prijedlog za proglašenje lica umrlim- na ime Nuhanović Šemso, od 02.12.1998. godine;
7. O-7 Prijedlog za proglašenje lica umrlim- na ime Ibrahimović Muradif, od 13.10.2004. godine;
8. O-8 Zapisnik Općinskog suda u Kalesiji broj R-394/98, od 25.03.1999. godine ;
9. O-9 Rješenje Općinskog suda u Kalesiji broj R2-394/98, od 13.07.1999. godine ;
10. O-10 Rješenje Općinskog suda u Kalesiji broj R2-182/04, od 30.11.2004. godine ;
11. O-11 Rješenje Općinskog suda u Kalesiji broj R-411/98, od 14.07.1999. godine ;

Zapisničar:

Melika Murtezić

PREDSJEDNICA VIJEĆA

SUTKINJA

Azra Miletić